

Використані джерела

1. Кулик Ю. Інтернаціоналізація професійного розвитку менеджерів //Ю. Кулик. – Дисертація на здобуття науково ступеня к.е.н. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/suak/corp.exe?&I21DBN=SAUA&P21DBN=SAUA&S21STN>
2. Майсюра О.М. Про ефективність використання особистого часу (до питання тайм-менеджменту) / О.М. Майсюра // Актуал. пробл. економіки . — 2010. — N 2. — С. 196–200.
3. Овсянюк-Бердадіна О. Ф. Підходи до формування функціонально адаптованого менеджера / О. Ф. Овсянюк-Бердадіна // Науковий журнал "Інтелект ХХІ". – 2017. – Випуск 4. С. 104-107

Манько Марія

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління THEU Скочиляс С. М.)

СТАНОВЛЕННЯ І РОЗВИТОК ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА НАЦІОНАЛЬНУ ЕКОНОМІКУ

Цифрова економіка — це економіка, яка базується на цифрових комп'ютерних технологіях. Її іноді називають інтернет-економікою, новою економікою, або веб-економікою. Останнім часом, вона часто переплітається із традиційною економікою, тим самим ускладнюючи їх чітке розмежування. Під цифровою економікою розуміють виробництво, продажі і постачання продуктів через комп'ютерні мережі.

В процесі функціонування, цифрова економіка реалізує такі основні складові:

- підтримуюча інфраструктура (апаратне та програмне забезпечення, телекомунікації, мережі та ін.);
- електронний бізнес (бізнес та будь-які процеси, які організація проводить через комп'ютерні мережі);
- електронна комерція (дистрибуція товарів через Інтернет) [5].

Наш час характеризується розвитком електронного середовища, та поступовим переходом до інформаційної цивілізації. Тому, у сучасному світі, усі розвинуті країни світу почали спрямовувати свої сили на розвиток цифрової економіки.

Для країн, що знаходяться у ЄС, при побудові цифрової економіки базовим орієнтиром служить Цифровий порядок. У ньому чітко визначено план дій та заходів щодо досягнення конкретних цілей до 2020 року. Також, важливим є процес створення Єдиного цифрового ринку у ЄС.

В український ринок, цифрова економіка увійшла відносно недавно. Ще у 2017 році, однією із основних проблем становлення цифрової економіки в Україні – була відсутність системної державної політики у цій сфері. Тобто, Україна – єдина країна у Європі, яка не мала власного «цифрового» бачення. На

момент, коли вже майже усі країни – сусіди розпочали впроваджувати різноманітні «цифрові стратегії» – Україна відставала на роки. Все, що мало хоч якесь відношення до цього типу економіки, це був той самий Цифровий порядок, створений ще у 2010 році., і передбачав зменшення розриву у розвитку технологій між Україною, та іншими розвинутими країнами – партнерами [3].

З метою зменшення технологічного розриву 5 липня 2018 року відбулося установче засідання Координаційної ради з розвитку цифрової економіки та суспільства. Основним завданням Координаційної Ради було визначено організацію виконання плану заходів щодо цифровізації економіки та суспільства на 2018 рік та подальше налагодження ефективної взаємодії у цьому напрямку між Урядом, бізнесом, громадськими організаціями та суспільством.

Важливо розуміти, що цифрова економіка — не є окремою галуззю, а лише віртуальним середовищем, яке доповнює нашу реальність. До основних продуктів цифрової економіки відносять ті ж самі товари, послуги, які надаються із допомогою комп'ютерного обладнання та цифрових систем типу глобальної мережі Інтернет. Звісно, у цьому є переваги, наприклад, підвищення доступності звичайних користувачів до певних ринків (товарних чи послуг), а не лише великих компаній, зниження трансакційних витрат, підвищення ефективності і конкурентоспроможності [1].

Для України, цифрова економіка стала б чудовою інноваційною економікою, яка б базувалась на інтенсивному впровадженні інновацій, а також, інформаційно-комунікаційних технологій в усі види економічної діяльності та сфери життєдіяльності суспільства. Натомість, це допоможе країні підвищити рівень ефективності та конкурентоспроможності окремих компаній, економіки та рівень задоволеності життям населення. Цифрову економіку, поклали в основу Четвертої промислової революції та третьої хвилі глобалізації [4].

Можна зазначити, що сьогодні для національної економіки не втрачає актуальності проблема забезпечення ефективності цифрових технологій та зростання їхнього впливу на економічний ріст та соціально-економічний розвиток країн. Тому, значна кількість вчених і практиків відносить до топ-завдань в глобальному масштабі – підвищення доступності до мережі Інтернету, зокрема цінової.

За даними американського веб-сайту Speedtest.net, який використовують для аналізу пропускної швидкості Інтернету, Україна має значно розвинутий швидкий ширококутовий Інтернет, проте, у всіх сусідніх країнах мобільний Інтернет кращий, ніж в Україні. У трійку лідерів серед країн світу з найшвидшим Інтернетом увійшли Сінгапур, Південна Корея і Гонконг. Україна займає 39-ю позицію зі 133 країн за швидкістю ширококутового Інтернету [2].

Впровадження нових технологій, якість інтернет-інфраструктури,

інституційний розвиток та інноваційний клімат – це не основні напрями, які мають визначати розвиток цифрової економіки в Україні. Ключовою стратегією розвитку цифрової економіки в Україні має стати «цифровізація» країни, формування внутрішнього ринку ІКТ та у споживачів мотивацій та потреб у «цифрових технологіях». Розвинена цифрова інфраструктура – основа розвитку цифрової економіки.

Використані джерела

1. Доклад о мировом развитии «Цифровые дивиденды». Группа Всемирного банка. – 2016 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://documents.worldbank.org/>.
2. Карчева Г.Т. Ефективність та конкурентоспроможність банківської системи України / Г.Т. Карчева, Т.С. Смовженко, В.І. Міщенко та ін. // – Київ: ДВНЗ «Університет банківської справи», 2016. – 276 с.
3. Коляденко С. В. Цифрова економіка: передумови та етапи становлення в Україні і у світі / С. В. Коляденко // Економіка. Фінанси. Менеджмент. – 2016. – № 6. – С. 106–107.
4. Пивоваров Ю. Навіщо Україні цифрова економіка / Ю. Пивоваров // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nv.ua/ukr/>.
5. Фіщук В. Цифрова економіка – це реально /В. Фіщук // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://biz.nv.ua/ukr/>.

Маслей Віктор

(науковий керівник: к. е. н., доцент кафедри менеджменту та публічного управління Круп'як Л.Б.)

ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ АДМІНІСТРУВАННЯ РОБОТИ З КАДРАМИ ЯК ІНСТРУМЕНТА КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНІЗАЦІЯХ СФЕРИ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ

Визнання людини як найвищої соціальної цінності покладає на державу певні обов'язки. Зокрема, згідно з частиною 2 статті 3 Конституції України держава відповідає перед громадянами за свою діяльність, де проголошення та забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави. Це означає, що діяльність державних органів, як носіїв функцій і завдань держави, має мати чітко визначену спрямованість щодо забезпечення прав і свобод людини. Це, відповідно, обумовлює необхідність забезпечення такої діяльності належними ресурсами, у тому числі, кадровими. Тому розв'язання питань кадрового забезпечення шляхом реалізації адекватної кадрової політики з використанням такого її інструменту як адміністрування роботи з кадрами в сучасних умовах є актуальним, оскільки уможливило виконання покладених на державу функцій, в тому числі, щодо цивільного захисту населення.

На стратегічному рівні кадрова політика в сфері цивільного захисту – діяльність кадрів вищого рівня управлінської ієрархії, яка спрямована на забезпечення підготовки персоналу відповідно до кваліфікаційних вимог як